

Διὰ τὸν μόνον, τὸν ἀποκλειστικὸν λόγον, ὅτι ἡ Βουλὴ δὲν ἀποπειρᾶται νὰ λύσῃ δεσμὰ ἀδελφῶν δούλων, ἀλλ' ἀγωνίζεται νὰ χαλκῇ οἰκονομικὰς ἀλύσεις διὰ τὸν λαόν μας, τὸν ὁποῖον προφανῶς ὠθεῖ εἰς κοινωνικὴν ἐπανάστασιν.

Συλλαμβάνεται ἡ γέννησις ἀρχοντείας.

Ἀκούσατέ μας. Ὅλοι αὐτοὶ οἱ σωροὶ τῶν ἑκατομμυρίων τῶν ἀναθροσκόντων ἀπὸ συμβάσεων, ἀπὸ προνομίων, ἀπὸ δανείων, θὰ κατασταλαῇ εἰς μίαν τάξιν ἀνθρώπων καὶ ἡ τάξις αὕτη θὰ ἀνατρέψῃ τὰ δημοκρατικὰ θεμέλια τῆς κοινωνίας μας.

Ὁ Κουμουνδοῦρος εἶναι ἡ ἰθαγενὴς Ἑκμετάλλευσις.

Ὁ Τρικούπης εἶναι ἡ ἐξωτερικὴ Ἑκμετάλλευσις.

Φοβούμεθα πλείοτερον αὐτὴν ἢ ἐκείνην.

Ἡ δύναμις τοῦ εἶναι ἡ Τράπεζα καὶ οἱ ὁμογενεῖς. Καὶ αὐτοὶ καὶ ἐκεῖνοι θὰ πνεύσουν ὡς γέεννα ἐπὶ τοῦ τόπου μας.

Συμπέρασμα. Ἐχομεν ἀνάγκην ἐνθουσιασμοῦ κρύπτοντος μεγαλοφυῆ πολιτικὴν δρᾶσιν.

Ἀλλὰ :

Ἡ Βασιλεῖα δὲν ἐνθουσιᾷ. Οἱ πολιτικοὶ ἀπωθοῦν. Ὁ λαὸς κοιμάται.

Καλεῖδάν.

ΝΥΧΙΕΣ.

Ὁμιλῶν ὁ κ. Καλλιγᾶς περὶ τῆς ἀποφάσεως τῆς Συνόδου τοῦ Βερολίνου εἶπεν : «Ὅταν ἔχητε τὴν ὑπογραφὴν τῆς 1. Συνόδου, διατάξετε νὰ τελέσῃτε τὸν γάμον» ;

Ὁ κ. Καλλιγᾶς ἡ ἐλθισμόνησεν ὅτι ἡ νύμφη ἔχει τὸν ἄνδρα τῆς καὶ ἄνδρα ἀρκετὰ δυνατὸν, ἡ ἐσυνείησεν νὰ πιστεύῃ ὅτι οἱ γάμοι γίνονται χωρὶς νὰ ἐρωτᾶται ὁ ἀνὴρ.

Τὸ μεγαλειότερον κακὸν τῆς ἐπιστρατείας εἶναι ὅτι ὁ φανατικώτερος συνήγορός της εἶναι ὁ ὀλιγώτερος παντὸς ἄλλου δυνάμενος νὰ ἐνθουσιάσῃ κ. Καλλιγᾶς.

Ὅταν ζητῇ ὁ Μεφιστοφίλης οὗτος τῆς Βουλῆς νὰ ἐκκαύσῃ φιλοπατρίαν, ὁμοιάζει τὸν ἅγιον Βερνάρδον ὅστις ἐκῆρυττε γαλλιστὶ πρὸς Γερμανοὺς καὶ προέλεγε πάντοτε νίκας εἰς στρατιάς ἤδη κατατροπωθείσας.

Ὅταν χθές, κύριοι, ἐβλεπον ἐν τῇ αἰθούσῃ ταύτῃ τὸν ἐντιμὸν βουλευτὴν Ἀττικῆς με περικεφαλαίαν (ἰλαρότης), ὅταν ἤκουον νὰ τρίβουν οἱ ὀδόντες του, οὐχὶ βεβαίως οἱ τραπέζιται (ἰλαρότης), ἔλεγον κατ' ἐμαυτὸν ὅτι σημεῖον μέγα ὑπάρχει ἐπὶ τῆς ἑλληνικῆς γῆς. Δυστυχῶς εἶναι εὐκολον ν' ἀποδειχθῇ εἰς τὸν βουλευτὴν Ἀττικῆς, ὅτι κατ' ἐκείνην τὴν ὥραν ἡ ἐβλεπε φάντασμα ἢ αὐτὸς οὗτος ἦτο φάντασμα (ἰλαρότης).

Ἀρ. Οἰκονόμου.

Σήμερον πρῦκειται νὰ ἀκτινοβολήσῃ μία τενεκεδένια Λόγχη ἐν εἵδει Σατυρικοῦ ἐμμέτρου φύλλου, συντασσομένου ὑπὸ τοῦ γνωστοῦ εἰς τὸ δημόσιον κ. Παράσχου, ὅστις ὑπὸ τὸ βάρος τόσων λυρικῶν τῆς κεφαλῆς του δαφνῶν ἀ-

πεφάσισε πλέον νὰ ἐπαναπαυθῇ ἐπὶ τῆς Λόγχης. Τῷ συγχαίρομεν.

Τὸ ἄκρον ἄωτον τῆς γελωτοποιήσεως τῆς ἐπιστρατείας : Ἡ Λόγχη τοῦ Παράσχου.

Ἐὰν ἐκαλούμην κριτὴς τῶν ἀγορεύσεων τοῦ κ. Δεληγιάννη, θὰ ἔλεγον : οἱ λόγοι τοῦ ἀνθρώπου αὐτοῦ ἐνὸς στεροῦνται : λόγου.

Ὁ κ. Κουμουνδοῦρος ἐδήλωσε διὰ τῆς τελευταίας ἀγορεύσεώς του ὅτι ἂν ἐπράξαμεν ἐθνικόν τι τοῦτο ὀφείλομεν εἰς τὴν Ἑθνικὴν Τράπεζαν καὶ τὴν Ἀτμοπλοικὴν Ἑταιρίαν.

Καὶ ἐπειδὴ δὲν ἐπράξαμεν τίποτε ἐθνικόν, ἄρα δὲν ὀφείλομεν εὐτυχῶς τίποτε εἰς τὰς δύο αὐτὰς ἐθνικὰς συμμορίας.

ΑΝΑΧΩΡΩΝ ΕΞ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Φεύγω . . . ἄχ ! τί πόνος ! Σὰν γυρίσω πάλι

Ἀλλαμμένα θαῦρω ὅσα ἔχω ὀδῇ.

Μόν' ἐσένα, φῶς μου, ἄς μὴ βρῶ μεγάλη,

Τὴν Ἑλλάδα μόνο ἄς μὴ βρῶ παιδί.

Νίκος

ΤΡΕΛΛΑΙΣ

Φοβοῦμαι ὅτι ἐντὸς ὀλίγου θὰ λάβωμεν ἀνάγκην κινήσεως ἐναντίον τοῦ πυρετοῦ τῶν κοινοβουλευτικῶν ἀγορεύσεων.

Πολλάκις μία καλὴ ἐνδυμασία ἀποβαίνει ὁ ἰσχυρότερος τοῦ ἀνθρώπου προστάτης· καὶ ὅμως πόσοι χρηματοῦν ἀκόμη τὰ φράκα τῶν εἰς τὸν κ. Λαμπρίκη !

Ὁμιλοῦσι περὶ τῆς ἰσχύος τῆς δικαιοσύνης· καὶ ὅμως οὐδέποτε ἠσθάνθη οὔτε τὸν γρόνθον της, οὔτε τὸ ράπισμά της.

Ἀγαπηταὶ Κυρίαί μου, πολλάκις σὰς ἤκουσα νὰ λέγετε ὅτι ὁ ἔρως εἶναι χεῖμαρρος. Διὰ νὰ τὸν σταματήσετε λοιπὸν δὲν χρειάζεται παρὰ μία . . . κοίτη.

Θέλετε ν' ἀκούσετε καὶ μίαν ἀστρονομικὴν μου γνώμην ; Ὁ οὐρανὸς εἶναι ἡ ὁροφὴ τοῦ δρόμου.

Κατ' αὐτὰς διατρέχει τὴν πόλιν μας διφθερίτις· καὶ ὁ